

Preek viering van barmhartigheid Lourdes, 27 april 2026

Sinds een aantal weken loop ik te zoeken. Ik ben iets kwijt: een olievaatje met daarin het H. Chrisma. Een glazen vaatje met een zilverkleurige deksel. Ik zoek in iedere sacristie die mijn parochies rijk zijn, in alle hoeken en gaten van de pastorie zoek ik. Tot nu toe zonder resultaat. Natuurlijk heb ik de H. Antonius aangeropen, maar tot nu toe ben ik nog niet verhoord. Ik zoek naar dat olievaatje, zonder dat ik er iets anders voor laat. Dat is in het verhaal van het Evangelie dat we zojuist hebben gehoord wel anders.

Deze herder is één schaap van een kudde van honderd kwijt. En het klinkt zo vanzelfsprekend in de parabel die Jezus vertelt: de herder laat de hele kudde in de steek en gaat op zoek naar dat ene schaap. Maar is dat vanzelfsprekend? Zou het voor die herder niet veel logischer zijn om de 99 schapen in veiligheid te brengen en het verlies van dat ene schaap op de koop toe te nemen?

Jezus vertelt deze parabel om wat duidelijk te maken aan de Farizeeën en Schriftgeleerden die aan het morren waren, omdat er tollenaars en zondaars van allerlei slag aan het luisteren waren naar Hem. Dat viel niet goed. Een ware mens van God bemoeit zich niet met zondaars; dat is wat deze Farizeeën en Schriftgeleerden denken. Jezus maakt duidelijk dat God zich bekommert om iedere mens, zondaar, rechtvaardige en alles wat daar tussenin zit. God houdt van iedere mens.

Wij zijn hier bij elkaar om tijdens deze viering eens te meer te ervaren dat wij geliefde kinderen van God zijn. Ieder van ons. Zoals we zijn: mensen met goede en minder goede kanten. Niemand van ons is volmaakt.

We weten allemaal dat de lijn tussen dat wat goed is en dat wat kwaads is, flinterdun is. En dan heb ik niet alleen over het grote kwaad van de wereld. Nee, ook het kwaad in onszelf. Dat is niet altijd gemakkelijk te erkennen. Vaak hoor ik zeggen – als het over de biecht gaat – “Ik zou niet weten wat ik te biechten heb, ik ben toch een goed mens?” Ja, de meesten van ons zijn goede mensen, maar als we eerlijk zijn, als we de moeite nemen om ons geweten te onderzoeken, dan komen we allemaal dingen tegen die tussen ons en God en tussen ons en onze medemensen staan. Dingen die we fout hebben gedaan, waarmee we onze medemens pijn en verdriet hebben gedaan, waarmee we God hebben beledigd en waarbij Zijn Liefde voor ons gepijnigd is.

Vaak weten we precies te vertellen wat een ander allemaal fout en verkeerd doet. Vandaag worden we uitgenodigd om te kijken naar onszelf. Waar liggen mijn zonden, waar liggen mijn fouten en tekorten. En durf die te erkennen! En daar ligt de bevrijding! Je zonden erkennen brengt bevrijding met zich mee, omdat God vergeeft. Dat is de Blijde Boodschap, daardoor gaan we zien met nieuwe ogen, daardoor zijn we niet meer gevangen in de gebeurtenissen van het verleden, maar staan wij open voor de toekomst. Dat is een overwinning over jezelf; verlost van dat wat je bedrukt.

Ons geloof kent het grote geschenk van het Sacrament van Boete en Verzoening. De heilige Bernadette werd door de Dame opgeroepen boete te doen. Boete doen is allereerst erkennen dat je zonden met je meedraagt, het vraagt zelfkennis, het vermogen om eerlijk naar jezelf en jouw handelen te kijken; boete doen betekent ten tweede dat je uitspreekt in de beslotenheid

van de biecht welke fouten, tekorten, zonden jij met je meedraagt en daar de verzoening mag ontvangen in de absolutie, de kwijtschelding, de vergeving. Dat is een grote genade, een groot geschenk dat ons gegeven is. En dan het derde element: jouw voornemen om je leven te beteren. In dit sacrament spreekt het vertrouwen van God dat Hij ieder van ons in staat acht om zijn of haar leven te bouwen op dat grote gebod dat Jezus ons heeft gegeven: Heb God lief en de naasten als uzelf.

De herder is op zoek naar dat ene schaap. De Goede Herder is op zoek naar u, naar ieder van ons. Laat u vinden, door uw hart te openen en de diepe betekenis, de genade van vergeving te ervaren.

Amen